

KIBRIS TÜRK DESTAN VE EFSÂNELERİ 1

Gülgün SERDAR Edebiyat Öğretmeni

-4-

Buldu cezasını ehl-i tuğyanlar,
Böyle olur bir papasa uyanlar,
Vak'ın valisine âsi olanlar,
Evlete de âsi olurlar elbet.

Seyyit haçî Mehmet vaktin ağası,
Anın ihyasıdır Kıbrıs adası,
Hoşnuttur kendinden bay-ü gedası
Hatadan hifzede cenab-ı izzet.

Güş eyleyin gayri bizden kelâmı,
Seyyit ağa kor mu bu intikâmı,
Yürüttü karşıdan ansız İslâmı,
Bu kez her taraftan verdi metanet.

Menteşâğa miralaydır bu kerre,
Tertipler kuruldu bahr ile berre,
Hazır oldu gene tekrar daire,
Derûndan, birûndan azim cemiyet.

Menteşâğa bindi çekti karadan,
Hiç perva eyler mi o nâ-sezadan,
Hânedan yaratmış neslin yaratan,
Hüda hânedana vermeye usret.

Yüzbaşı, mülâzim Ali Ağa bu dem,
Hareketler etti manend-i Rüstem,
Hacı Ömer ile oldular hemdem
Kıldı bunlar Baî üstüne azimet.

Karadan dağlar yolu ile gitti,
Topçıyan da semt-i diyardan yitti,
Gâvur imam üç gün işitti,
Karanı firara değışti himmet.

Hak Seyyit ağaya vermesün keđer,
Cümlemiz evlâdı makam-ı peder,
Heybetinden oldu gitme derbeder,
Defolup adadan gitti musibet.

Valimiz gavgayı seyt ile sildi,
Karadan, deryadan gidenler geldi;
Balyoz da mürdölup çabuk vuruldu,
Çok şükür aradan kalktı adavet.

Hem malûmu oldu halk-ı cihanın,
Budur münacaatı bay-ü-gedanın,
Bu dem inkâr olmaz Seyyit ağanın,
Kıbrıs'a gelmesi âzım inayet.

Gelince şehre kıldı imdadı,
Pâk etti adada fitne fesadı,
Hasan Tahsin bey efendi evlâdı,
Odur bir sahibi-fikri-ü belagat.

Hem şüere, hem ülema, hem âmil,
Hem şerafe, hem zerafe, hem âkil,
Tahsin okur her bir nutkuna kâmil,
Baki, Nabi, Nef'i, manend-i Haşmet.

Kethüdası Necip efendi mevzun,
Hatmolmuş tab-ında her türlü funun,
Cafer Belmeki, akli eflâton,
Şecaat, sehavet, Haydari suret.

Valimizin misli bulunmaz hele,
Daire mükemmel ehl-i dil ile,
Ayâ bilmem vasfolunur mu kâl ile,
Kadı efendide olan cesaret.

Müftü Efendi'nin hiç yok menendi,
Vaktin şehinşahi kıldı pesendi,
Hakkında reisüşşüera dendi,
Deryayı maanî odur hakikat.

Mevlâ esirgesün sagir, kıbarı,
Cihan durdukça durur Kıbrıs diyarı,
Kenziye hatmeyla gayri güftarı,
Arife yetmez mi bunca işaret.

Âşık Kenzî (22)

(Sürecek)

1984